

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 312

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 2 mai 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
90.	— Lege pentru completarea art. 12 din Legea educației naționale nr. 1/2011	2	
435.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 12 din Legea educației naționale nr. 1/2011.....	2	
★			
91.	— Lege pentru completarea art. 10 din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice.....	3	
436.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 10 din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice.....	3	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală.....		4-7	
★			
Opinie concurentă.....		8-9	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
33.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații	10	
261.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Neamț de către domnul Panaite Vasile.....		11
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
376.	— Decizie privind numirea domnului Tudor Vesa în funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului		11
377.	— Decizie privind eliberarea doamnei Andra Cristina Croitoru din funcția de secretar de stat al Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați.....		12
378.	— Decizie privind numirea doamnei Aurelia Grațiana Drăghici în funcția de secretar de stat al Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați.....		12
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ			
2.	— Regulament privind transferul sau retragerea de la tranzacționare a valorilor mobiliare ale emitenților în cazul închiderii unui sistem alternativ de tranzacționare		13-15
13.	— Normă pentru modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 14/2006 privind transferul participanților între fondurile de pensii facultative, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 26/2006		16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru completarea art. 12 din Legea
educației naționale nr. 1/2011**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — După alineatul (8) al articolului 12 din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Elevii înscriși în învățământul profesional și tehnic cu durata de minimum 3 ani pot beneficia de masă și cazare gratuită în cantinele și internatele școlare. Acoperirea cheltuielilor pentru cazarea și masa acestora se poate asigura din bugetele locale sau de la consiliile județene, prin decizii proprii.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 28 aprilie 2017.
Nr. 90.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru completarea art. 12
din Legea educației naționale nr. 1/2011**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 12 din Legea educației naționale nr. 1/2011 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 aprilie 2017.
Nr. 435.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

L E G E
pentru completarea art. 10 din Legea nr. 75/1994
privind arborarea drapelului României, intonarea imnului
național și folosirea sigiliilor cu stema României
de către autoritățile și instituțiile publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 10 din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 26 august 1994, după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) pe stadioane și alte baze sportive, cu ocazia desfășurării competițiilor sportive oficiale de nivel național doar la finala unei competiții sau, după caz, la turneul final, pentru toate categoriile de vârstă;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU TĂRICEANU

București, 28 aprilie 2017.
Nr. 91.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind promulgarea Legii pentru completarea art. 10
din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României,
intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema
României de către autoritățile și instituțiile publice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 10 din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 aprilie 2017.
Nr. 436.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 18

din 17 ianuarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (2) și ale art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Piloiu și Aurelian Simion Baci în Dosarul nr. 1.519/111/2015/a1 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.568D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 15 decembrie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea la data de 17 ianuarie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea nr. 125/CCP/2015 din 26 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.519/111/2015/a1, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (2) și ale art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Ion Piloiu și Aurelian Simion Baci cu ocazia soluționării contestației formulate de inculpați împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară a dispus începerea judecării într-o cauză în care nu au fost formulate cereri și excepții și nici nu au fost ridicate din oficiu excepții.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016, încalcă prevederile constituționale ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportat la prevederile art. 6 paragraful 3 lit. c) referitor la dreptul acuzatului de a se apăra el însuși sau de a fi asistat de un apărător ales și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât exclude posibilitatea inculpatului de a face contestație împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul dispozițiilor art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, adică în ipoteza în care nu au fost formulate cereri și excepții și nici nu au fost ridicate din oficiu excepții. Astfel, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale numai în măsura în care permit părților să formuleze contestație și împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară prin care acesta a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecării în condițiile în care nu s-au formulat cereri și excepții și nici nu s-au ridicat din oficiu excepții. Arată că, „în practică, de foarte multe ori apărărilor

sunt superficiale și nu este atacată nelegalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, iar judecătorul de cameră preliminară nu constată din oficiu aceste nereguli, ceea ce determină posibilitatea menținerii acestora și a producerii de efecte juridice ireparabile”. Consideră că interpretarea propusă este singura care poate determina compatibilitatea normelor procesual penale criticate cu prevederile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la apărare și cu prevederile constituționale privind înfăptuirea justiției.

5. **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că dispozițiile de lege criticate nu încalcă dreptul la apărare consacrat de art. 24 din Constituție și nu sunt contrare nici prevederilor art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Arată că, potrivit art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, legiuitorul nu a prevăzut posibilitatea de a ataca pe calea contestației încheierile pronunțate în baza art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, întrucât a urmărit să stabilească reguli diferite pentru situații diferite. Astfel, legiuitorul a urmărit să scurteze durata procedurilor, să urgenteze soluționarea dosarelor și să evite tergiversarea judecării în acele situații în care nu se formulează cereri sau excepții și nici nu se invocă din oficiu excepții în faza camerei preliminare, cum este cazul în speță. Prin urmare, dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile art. 24 din Constituție, deoarece inculpatul are posibilitatea de a-și valorifica dreptul la apărare în cursul procedurii de cameră preliminară.

6. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că procedura de cameră preliminară a fost concepută ca o procedură-filtru, în cadrul căreia se verifică competența instanței și legalitatea actului de sesizare, precum și legalitatea actelor efectuate și a probelor administrate în faza de urmărire penală, în scopul identificării eventualelor neregularități și al remedierii acestora, astfel încât faza de judecată să se desfășoare cu celeritate și cu respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților. Consideră că dispozițiile de lege criticate asigură inculpatului dreptul la apărare, întrucât, în faza camerei preliminare, acesta are dreptul de a formula cereri și de a ridica excepții cu privire la aspectele ce fac obiectul procedurii în camera preliminară. Mai mult, prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) și în art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „*fără participarea procurorului și a inculpatului*”, este neconstituțională, întrucât nu permite participarea procurorului, a inculpatului, a părții civile și a părții responsabile civilmente în procedura desfășurată în camera de consiliu, în fața judecătorului de cameră preliminară. În raport cu cele statuate de Curtea Constituțională prin decizia mai sus menționată, inculpatul are dreptul de a participa personal la procedura în camera preliminară și de a pune concluzii, asigurându-se astfel, în ceea ce îl privește, caracterul echitabil al procedurii și contradictorialitatea dezbaterilor.

Consideră că motivul pentru care legiuitorul a exceptat de la calea de atac a contestației încheierea prin care judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecării în temeiul art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală rezidă în faptul că, în ipoteza textului, nici judecătorul de cameră preliminară, din oficiu, și nici părțile nu au formulat cereri sau excepții în legătură cu aspectele ce fac obiectul procedurii. Or, în cazul inculpatului, aceasta echivalează cu renunțarea la posibilitatea oferită de lege de a sesiza anumite neregularități și de a le supune aprecierii judecătorului de cameră preliminară. Așadar, deși legea îi recunoaște dreptul de a contesta legalitatea rechizitoriului, a probatoriului administrat și a actelor de urmărire penală, inculpatul înțelege să nu utilizeze de acest drept. În fine, nu se poate susține încălcarea dreptului la un recurs efectiv, câtă vreme chiar procedura camerei preliminare constituie un mod de sesizare a instanței naționale cu privire la legalitatea unor acte îndeplinite de procurori în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

8. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 663 din 11 noiembrie 2014 și nr. 641 din 11 noiembrie 2014, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 346 alin. (2) și ale art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au fost modificate, ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016. Din notele scrise ale autorilor excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește doar soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală — în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016 — care exclude posibilitatea de a face contestație împotriva soluției prevăzute la art. 346 alin. (2). Având în vedere că, în cauză, a produs efecte norma de procedură prevăzută de art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală în forma în vigoare la data sesizării Curții Constituționale, aceasta se va pronunța asupra soluției legislative cuprinse în dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016, care exclude posibilitatea de a face contestație împotriva soluției prevăzute la art. 346 alin. (2). Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „*În termen de 3 zile de la comunicarea încheierii prevăzute la art. 346 alin. (1), procurorul și inculpatul pot face contestație cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, precum și împotriva soluțiilor prevăzute la art. 346 alin. (3)—(5)*”.

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului, raportat la prevederile art. 6 paragraful 3 lit. c) referitor la dreptul acuzatului de a se apăra el însuși sau de a fi asistat de un apărător ales de el și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, calea ordinară de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres. Reglementarea procesului penală cu caracter general din cuprinsul art. 425¹ este aplicabilă când legea nu prevede altfel, ceea ce înseamnă că în situația în care există dispoziții derogatorii, acestea se vor aplica cu prioritate. În ceea ce privește camera preliminară, Codul de procedură penală permite ca împotriva celor decise în legătură cu obiectul acestei noi faze a procesului penal să se exercite calea de atac a contestației în condițiile și în limitele ce reies din cuprinsul art. 347, care, la alineatul (1) — în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016 — stabilește că se poate face contestație cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, precum și împotriva soluțiilor prevăzute la art. 346 alin. (3)—(5) din același cod.

14. Curtea observă că dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în forma în vigoare anterior modificării prin Legea nr. 75/2016, au făcut obiectul controlului de constituționalitate cu privire la titularii căii de atac a contestației. Astfel, prin Decizia nr. 631 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 6 noiembrie 2015, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală (în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016), potrivit căreia numai „*procurorul și inculpatul*” pot face contestație cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, precum și împotriva soluțiilor prevăzute la art. 346 alin. (3)—(5), este neconstituțională. Prin decizia menționată, Curtea a statuat că dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt contrare prevederilor constituționale referitoare la liberul acces la justiție, atâta vreme cât nu dau dreptul și persoanei vătămate, părții civile și părții responsabile civilmente să formuleze contestație cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, precum și împotriva soluțiilor prevăzute la art. 346 alin. (3)—(5) (paragraful 36).

15. Referitor la obiectul contestației reglementate de textul de lege criticat, Curtea reține că dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016, prevăd posibilitatea de a ataca pe calea contestației, separat sau cumulativ, două paliere distincte ale soluțiilor pronunțate în procedura de cameră preliminară. Un prim palier îl reprezintă modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, caz în care contestatorul critică maniera în care cererile și excepțiile au fost, după caz, admise sau respinse de către judecătorul de cameră preliminară prin încheierea intermediară pronunțată în temeiul art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală — în condițiile în care pentru această încheiere intermediară nu există o cale de atac separată, ea putând face obiectul analizei în contestație numai odată cu atacarea încheierii finale — ori prin încheierea finală prevăzută de art. 346 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală. Maniera de reformare a acestei soluții poate influența soluționarea fazei de cameră preliminară a procesului penal, în sensul reținerii unei alte soluții decât cea a judecătorului de cameră preliminară de la instanța de fond.

16. Cel de-al doilea palier îl constituie modalitățile de soluționare a procedurii de cameră preliminară în baza art. 346 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală. În acest caz, contestatorul critică fie soluția de restituire a cauzei la parchet în temeiul art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală, fie soluția de dispunere a începerii judecării în condițiile art. 346 alin. (4) — atunci când judecătorul de cameră preliminară a constatat neregularități ale rechizitoriului, dar a apreciat că acestea nu afectează posibilitatea stabilirii obiectului și limitelor judecării, sau a exclus una sau mai multe probe administrate ori a invalidat anumite acte de urmărire penală —, fără ca, neapărat, contestatorul să critice și maniera de soluționare a cererilor și a excepțiilor formulate. Curtea observă că, în mod eronat, art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016, face referire, vorbind despre soluții, și la art. 346 alin. (5), în condițiile în care acest din urmă text de lege nu cuprinde nicio dispoziție cu privire la vreo soluție, ci prevede că „*Probele excluse nu pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei.*”

17. Pe de altă parte, Curtea reține că, potrivit art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, în forma în vigoare anterior modificării prin Legea nr. 75/2016, dacă nu s-au formulat cereri și excepții ori nu a ridicat din oficiu excepții, la expirarea termenelor prevăzute la art. 344 alin. (2) sau (3), judecătorul de cameră preliminară constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecării. Din coroborarea dispozițiilor art. 347 alin. (1) cu cele ale art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016, se desprinde concluzia că încheierea prin care judecătorul de cameră preliminară a dispus începerea judecării, în condițiile în care a constatat că nu s-au formulat cereri și excepții și nici nu a ridicat din oficiu excepții, nu este supusă contestației. Așadar, calea de atac împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

18. În fine, pentru a epuiza analiza dispozițiilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016, prin prisma posibilității atacării cu contestație a soluțiilor prevăzute de art. 346, Curtea reține că nu poate fi formulată contestație nici împotriva încheierii de declinare a competenței, încheiere pronunțată în temeiul art. 346 alin. (6) din Codul de procedură penală. O atare reglementare este însă în deplină concordanță cu dispozițiile art. 50 alin. (4) din același cod, în care se arată că hotărârea de declinare a competenței nu este supusă căilor de atac.

19. Revenind la soluția legislativă criticată de autorii excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că excluderea posibilității de a formula contestație împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, în varianta anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016, este de natură să înfrângă egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea dreptului fundamental de acces liber la justiție. Astfel, Curtea reține că, pe calea contestației prevăzute de art. 347 din Codul de procedură penală, se asigură controlul de legalitate cu privire la o serie de încheieri finale pronunțate în procedura camerei preliminare, ca o garanție a respectării cerințelor principiului legalității procesului penal consacrat de art. 2 din Codul de procedură penală, care își are, la rândul său, temeiul în prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție referitor la principiul legalității. Scopul contestației în procedura de cameră preliminară este acela de a îndrepta erorile de drept comise de judecătorul de cameră preliminară la verificarea, după trimiterea în judecată, a legalității sesizării instanței, precum și a legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, erori care trebuie remediate în cadrul aceleiași faze procesuale, având în vedere rațiunile pentru care a fost instituită procedura camerei preliminare. Asemenea erori de drept pot interveni însă, în egală măsură, în acele situații în care în procedura de cameră preliminară nu s-au formulat cereri și excepții și nici nu s-au ridicat din oficiu excepții. În aceste condiții, Curtea constată că pasivitatea părților și a persoanei vătămate nu poate constitui un criteriu obiectiv pentru a le exclude de la exercițiul dreptului de a formula contestație, având în vedere că acest drept este recunoscut de legiuitor cu privire la părțile și persoanele vătămate care au rămas în pasivitate în cauze în care un alt participant în proces decât contestatorul a formulat cereri și excepții ori judecătorul de cameră preliminară a ridicat, din oficiu, excepții.

20. În acest sens, Curtea reține faptul că dispozițiile art. 347 din Codul de procedură penală se completează cu cele ale art. 425¹ din același cod, care constituie reglementarea generală în materie de contestație. Astfel, potrivit art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, una dintre soluțiile ce pot fi date acestei căi de atac este aceea de desființare a hotărârii atacate și de dispunere a rejudecării cauzei de către judecătorul (sau completul) care a pronunțat-o, atunci când se constată că nu au fost respectate dispozițiile privind citarea. Curtea observă că, prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, a constatat că soluția

legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) și în art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, este neconstituțională, întrucât nu permite participarea procurorului și a părților în procedura desfășurată în camera de consiliu, în fața judecătorului de cameră preliminară. Prin decizia mai sus menționată, Curtea a reținut că, din perspectiva exigențelor dreptului la un proces echitabil, este suficient să li se asigure părților posibilitatea participării în această etapă procesuală, judecătorul putând decide asupra finalizării procedurii în camera preliminară și fără participarea părților atâta timp cât acestea au fost legal citate (paragraful 62). Or, viciul privind citarea părților și a persoanei vătămate — inclusiv greșita comunicare a rechizitoriului la o altă adresă decât cea la care locuiește inculpatul ori cea la care a solicitat în mod expres să-i fie comunicate actele de procedură — poate fi el însuși cauza pentru care inculpatul, persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente au fost în imposibilitate de a ridica excepții și de a formula cereri privind obiectul procedurii în camera preliminară.

21. Astfel, Curtea constată că excluderea căii de atac a contestației împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară a dispus începerea judecării — în condițiile în care a constatat că nu s-au formulat cereri și excepții și nici nu a ridicat din oficiu excepții — creează un tratament discriminatoriu pentru inculpatul, persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente din respectiva cauză față de părțile și persoanele vătămate rămase, la rândul lor, în pasivitate în acele cauze penale în care judecătorul de cameră preliminară a ridicat, din oficiu, excepții sau au fost formulate cereri și excepții de către un alt participant în proces decât contestatorul — o parte, persoana vătămată sau procurorul. Astfel, deși se găsesc în situații similare, părțile și persoanele vătămate din cele două categorii menționate beneficiază de un tratament juridic diferit sub aspectul posibilității de a formula contestație în temeiul art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în funcție de atitudinea procesuală a unui alt participant în procesul penal — parte, persoană vătămată sau organ judiciar —, ceea ce contravine prevederilor art. 16 din Constituție, în condițiile în care tratamentul discriminatoriu nu își găsește nicio justificare obiectivă și rezonabilă.

22. Sub aspectul asigurării egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că, în instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut de respectarea principiului egalității cetățenilor în fața legii. Astfel, instituirea unor reguli speciale în ceea ce privește căile de atac nu este contrară acestui principiu atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. El nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

23. Totodată, Curtea a statuat că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, paragraful 19, și Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, paragraful 21). Or, din perspectiva interesului de a cere și a obține îndreptarea erorilor de drept comise la verificarea, după trimiterea în judecată, a legalității

sesizării instanței, precum și la verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, părțile și persoanele vătămate din cauzele în care nu s-au formulat cereri și excepții și nici nu au fost ridicate din oficiu excepții se află într-o situație similară — sub aspectul recunoașterii liberului acces la justiție — cu părțile și persoanele vătămate rămase, la rândul lor, în pasivitate în cauze penale în care judecătorul de cameră preliminară a ridicat, din oficiu, excepții sau un alt participant în proces decât contestatorul a formulat cereri și excepții. Curtea constată că tratamentul juridic diferențiat care rezultă din dispozițiile de lege criticate este nejustificat și conduce la o discriminare.

24. Așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se desfășurază. Este adevărat că regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești sunt de competență exclusivă a legiuitorului, așa cum rezultă din prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție — potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*” — și din cele ale art. 129 din Legea fundamentală, în conformitate cu care „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Astfel, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și în modalitățile instituite de lege, însă cu respectarea regulii consacrate de art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nicio lege nu poate îngredi accesul la justiție, ceea ce semnifică faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau grup social (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 și Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, paragraful 22, citate anterior).

25. În continuare, în ceea ce privește rolul procurorului în cadrul procesului penal, Curtea observă că, potrivit prevederilor art. 131 din Constituție, în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, exercitându-și atribuțiile prin procurori constituiți în parchete. Astfel, în temeiul dispozițiilor art. 62 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005), procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic, iar, în baza prevederilor art. 67 din același act normativ, procurorul participă la ședințele de judecată, în condițiile legii, și are rol activ în aflarea adevărului. În acest sens, dispozițiile art. 55 alin. (3) lit. f) din Codul de procedură penală prevăd atribuția procurorului de a formula și exercita, în cadrul procesului penal, contestațiile și căile de atac prevăzute de lege împotriva hotărârilor judecătorești. Așadar, pornind de la scopul contestației — de a asigura posibilitatea

îndreptării erorilor de drept comise pe parcursul soluționării cauzei în faza de cameră preliminară — și de la rolul procurorului, care, așa cum a reținut instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa, acționează ca apărător al intereselor generale ale societății, dar și ale părților din proces, în spiritul legalității (Decizia nr. 983 din 8 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 5 august 2010, și Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, citată anterior, paragraful 51), Curtea apreciază că exigențele art. 131 din Constituție impun legiuitorului să asigure posibilitatea ca, pe calea contestației prevăzute de dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în forma în vigoare anterior modificării prin Legea nr. 75/2016, să se verifice — inclusiv la inițiativa procurorului — legalitatea încheierilor pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016.

26. Curtea reține că, în cazul în care legea — norma de procedură penală și/sau norma de drept penal substanțial — este încălcată, trebuie să se asigure atât procurorului, cât și inculpatului, persoanei vătămate, părții civile și părții responsabile civilmente posibilitatea de a cere și a obține restabilirea legalității prin reformarea soluției nelegale. Dispozițiile de lege criticate, pe de o parte, privează părțile și persoana vătămată de posibilitatea apărării drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, iar, pe de altă parte, lipsesc procurorul de pârghiile necesare exercitării rolului său specific în cadrul procesului penal.

27. Având în vedere că rezultatul procedurii în camera preliminară referitor la stabilirea legalității administrării probelor și a efectuării actelor procesuale de către organele de urmărire penală are o influență directă asupra desfășurării judecății pe fond, putând să fie decisiv pentru stabilirea vinovăției/nevinovăției inculpatului (Decizia nr. 631 din 8 octombrie 2015, mai sus citată, paragraful 34), Curtea constată că garanțiile pe care le implică prevederile art. 21 și ale art. 131 din Legea fundamentală — așa cum aceste texte au fost interpretate în jurisprudența Curții Constituționale — impun ca procurorul, părțile și persoana vătămată să aibă posibilitatea de a face contestație împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecății în condițiile în care nu s-au formulat cereri și excepții și nici nu s-au ridicat din oficiu excepții.

28. Prin urmare, soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în forma în vigoare anterior modificării prin Legea nr. 75/2016, care exclude calea de atac a contestației împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 346 alin. (2), încalcă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 131 referitor la rolul Ministerului Public.

29. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Piloiu și Aurelian Simion Baci în Dosarul nr. 1.519/111/2015/a1 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, care exclude posibilitatea de a face contestație împotriva soluției prevăzute la art. 346 alin. (2), este neconstituțională.

Definitiv și general obligatoriu.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 ianuarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

OPINIE CONCURRENTĂ

În dezacord cu opinia majoritară, considerăm că soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală nu trebuia întemeiată pe dispozițiile art. 16 din Constituție referitor la principiul egalității în drepturi a cetățenilor, ci pe dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și pe cele ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Prin deciziile nr. 641 din 11 noiembrie 2014 și nr. 631 din 8 octombrie 2015, Curtea a statuat că, atât în etapa fondului camerei preliminară, cât și în faza de control judiciar, legiuitorul trebuie să ofere părților din procesul penal aceleași drepturi, având în vedere obiectul procedurii în camera preliminară, rezultatul acestei faze procesuale, influența acestuia asupra desfășurării judecării pe fond și dreptul acestor părți, reglementat de norma procesuală penală a art. 81, de a propune administrarea de probe, de a ridica excepții și de a pune concluzii, de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale a cauzei și de a consulta dosarul. În concret, Curtea a stabilit că împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, în temeiul art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, părțile din procesul penal, procurorul și persoana vătămată pot formula contestație cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, precum și împotriva soluțiilor prevăzute la art. 346 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală.

Examinând conținutul dispozițiilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, reținem că, reglementând expres posibilitatea formulării căii de atac a contestației doar împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, în temeiul art. 346 alin. (1) din cod, dispozițiile legale criticate exclud dreptul părților din procesul penal, procurorului și persoanei vătămate de a formula contestație împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării operate prin Legea nr. 75/2016. Într-o atare ipoteză, dacă nu s-au formulat cereri și excepții ori nu a ridicat din oficiu excepții, la expirarea termenelor prevăzute la art. 344 alin. (2) sau (3), judecătorul de cameră preliminară constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecării.

Așa fiind, dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, coroborate cu art. 346 alin. (2) din cod, condiționează accesul la calea de atac a contestației de conduita procesuală manifestată de părțile din procesul penal, de procuror, de persoana vătămată sau de judecătorul de cameră preliminară pe durata procedurii desfășurate în camera preliminară. Cu alte cuvinte, norma supusă controlului de constituționalitate impune condiții de admisibilitate a contestației, și anume formularea, în prealabil, în cadrul procedurii în camera preliminară, de cereri sau de excepții de către părțile din procesul penal, procuror sau persoana vătămată, respectiv de invocarea unor excepții, din oficiu, de către judecătorul de cameră preliminară, cereri sau excepții asupra cărora judecătorul de cameră preliminară să se fi pronunțat prin încheierea motivată care este supusă contestației.

Cu privire la accesul, formularea și exercitarea căii de atac a contestației în camera preliminară, în jurisprudența sa, Curtea a constatat că acestea reprezintă aspecte ale accesului liber la justiție, drept fundamental protejat de art. 21 din Constituție.

Potrivit art. 21 alin. (1) din Constituție, orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, iar, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, nicio lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept. În reglementarea exercitării acestui drept legiuitorul are posibilitatea să impună anumite condiții de formă, ținând de natura și de exigențele administrării justiției, fără însă ca aceste condiționări să aducă atingere substanței dreptului sau să îl lipsească de efectivitate. Totodată, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că accesul liber la justiție nu vizează numai acțiunea introductivă la prima instanță de judecată, ci și sesizarea oricăror altor instanțe care, potrivit legii, au competența de a soluționa fazele anterioare sau ulterioare ale procesului, deoarece apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor presupune, în mod logic, și posibilitatea acționării împotriva hotărârilor judecătorești considerate ca fiind nelegale sau neîntemeiate. Ca urmare, limitarea dreptului părților de a exercita căile legale de atac constituie o limitare a accesului liber la justiție (a se vedea în acest sens Decizia nr. 631 din 8 octombrie 2015, paragrafele 31 și 32). Pentru a fi în acord cu principiile constituționale, limitările aduse exercițiului căilor de atac trebuie să vizeze un scop legitim, pe de o parte, iar între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta trebuie să existe un raport de proporționalitate, pe de altă parte (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005). Ca urmare, este de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994), însă orice limitare a accesului liber la justiție trebuie să fie temeinic justificată, analizându-se în ce măsură dezavantajele create de ea nu cumva depășesc posibilele avantaje (Decizia nr. 266 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 25 iunie 2014).

Raportând cele menționate mai sus la speța dedusă judecării, apreciem că măsura reglementată nu apare ca fiind proporțională cu scopul legitim urmărit, din perspectiva relației existente între interesul general și cel individual. Potrivit Expunerii de motive la Proiectul de Lege privind Codul de procedură penală, instituția camerei preliminară a fost concepută, în accepțiunea legiuitorului, „ca o instituție nouă și inovatoare”, care are ca scop „înlăturarea duratei excesive a procedurilor în faza de judecată”, fiind, în același timp, un remediu procesual menit „să răspundă exigențelor de legalitate, celeritate și echitate a procesului penal”. În prezent, instituția camerei preliminară este reglementată în cuprinsul Codului de procedură penală la art. 342—348, unde se găsesc elementele referitoare la obiectul și durata, măsurile premergătoare, procedura, soluțiile ce pot fi pronunțate și contestația împotriva acestor soluții. Cu toate că din reglementarea atribuțiilor pe care le presupune funcția exercitată de judecătorul de cameră preliminară rezultă că activitatea acestuia nu privește fondul cauzei, actul procesual exercitat de către acesta neantamând și nedisponând, în sens pozitiv sau negativ cu privire la elementele esențiale ale raportului de conflict: faptă, persoană și vinovăție (a se vedea Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, paragraful 28), rezultatul procedurii în camera preliminară referitor la stabilirea legalității administrării probelor și a efectuării

actelor procesuale de către organele de urmărire penală are o influență directă asupra desfășurării judecării pe fond, putând să fie decisiv pentru stabilirea vinovăției/nevinovăției inculpatului. Curtea a reținut că părțile din procesul penal și procurorul au dreptul de a contesta cele statuate de către judecătorul de cameră preliminară prin încheierea pronunțată [în condițiile art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală] referitor la modul de soluționare a cererilor și excepțiilor, precum și soluțiile de restituire a cauzei la parchet — în caz de constatare a unor neregularități ale actului de sesizare; excluderea totală a probelor administrate în cursul urmăririi penale; neremedierea, în termen, de către parchet a neregularităților actului de sesizare — ori cu privire la cazurile în care judecătorul a exclus una sau mai multe probe administrate sau a constatat nulitatea actelor de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, în condițiile în care probele excluse nu pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei.

Având în vedere, pe de o parte, influența pe care procedura camerei preliminare o are asupra fazelor de judecată ulterioare, iar, pe de altă parte, faptul că soluțiile prevăzute la art. 346 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală vizează toate părțile din proces, apreciem că obiectivele care privesc interesul general al statului de a asigura celeritatea procedurii în camera preliminară trebuie realizate cu respectarea deopotrivă a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor implicate în această procedură, respectiv părților din procesul penal, procurorului și persoanei vătămate. Or, dispozițiile legale criticate consacră un dezechilibru între aceste interese concurente.

Astfel, nereglementarea căii de atac împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării operate prin Legea nr. 75/2016, dacă nu s-au formulat cereri și excepții ori nu a ridicat din oficiu excepții, și, implicit lipsirea părților din procesul penal, procurorului și persoanei vătămate de posibilitatea de a supune controlului judiciar soluția prin care se dispune începerea judecării constituie o măsură excesivă, ce depășește cadrul constituțional referitor la dreptul la apărare și exercitarea căilor de atac. Este de necontestat că legiuitorul poate limita numărul căilor de atac, însă, în cauză, prin consacarea caracterului definitiv al soluției pronunțate cu privire la legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală este înlăturată singura cale de atac existentă în această materie. Aceasta, în condițiile în care, astfel cum Curtea a statuat într-o jurisprudență constantă, semnificația sintagmei „în condițiile legii”, cuprinsă în dispozițiile art. 129 din Constituție, „se referă la condițiile procedurale de exercitare a căilor de atac și nu are în vedere imposibilitatea exercitării oricărei căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești prin care se soluționează fondul cauzei” (a se vedea și deciziile nr. 45 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 9 august 2000, sau nr. 84 din 4 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 8 august 2000).

O astfel de soluție legislativă disproporționată în raport cu scopul urmărit nu își găsește justificarea, enunțarea unor principii generale care stau la baza reglementării instituției camerei preliminare nu constituie o motivare temeinică a restrângerii exercițiului unui drept fundamental. Astfel,

dezideratul celerității nu se poate realiza cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale, în speță liberul acces la justiție, dreptul la apărare și dreptul la exercitarea căilor de atac în condițiile legii.

În concluzie, reținem că, prin consacarea implicită a caracterului definitiv al încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării operate prin Legea nr. 75/2016, și înlăturarea în acest mod a controlului judiciar al soluțiilor pronunțate în această materie, dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală aduc atingere accesului liber la justiție al participanților la procesul penal, în substanța sa, încălcând astfel prevederile art. 21 din Constituție și restrâng, în mod neproportional, dreptul la apărare al acestora, consacrat de art. 24 din Constituție.

Pe de altă parte, argumentul pe care se fundamentează soluția în opinia majoritară, potrivit căruia dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală creează un tratament discriminatoriu pentru inculpatul, persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente din cauza în care judecătorul de cameră preliminară a dispus începerea judecării după ce a constatat că nu s-au formulat cereri și excepții și nici nu a ridicat din oficiu excepții, față de părțile și persoanele vătămate rămase la rândul lor în pasivitate în acele cauze penale în care judecătorul de cameră preliminară a ridicat, din oficiu, excepții sau au fost formulate cereri și excepții de către un alt participant în proces decât contestatorul, nu poate fi reținut. Astfel, „discriminarea” constatată de Curte este una strict conjuncturală, fiind rezultatul comparării a două cauze penale distincte, în care părțile, procurorul, persoana vătămată sau instanța, din oficiu, își exercită diferit drepturile procesuale, adoptând conduita procesuală corespunzătoare cauzei, împrejurare în funcție de care se stabilește cadrul procesual specific. În mod obiectiv și rezonabil, comportamentul activ al cel puțin unuia dintre participanții la procesul penal în privința exercitării drepturilor procesuale puse la dispoziție de lege, cu consecința determinării unui anumit curs al procesului, plasează părțile din respectivul proces penal, procurorul sau persoana vătămată în situații diferite față de participanții la procesul penal desfășurat într-o altă cauză, care au rămas în pasivitate. Opțiunea pentru o anumită conduită procesuală, în sensul exercitării sau nu a drepturilor procesuale, constituie o problemă exclusivă de aplicare a legii și nu poate constitui o sursă de discriminare între persoanele în cauză, care să poată fi sancționată de Curtea Constituțională. Tratamentul diferit stabilit de lege este urmarea situațiilor diferite în care participanții la procesul penal se situează ca efect al atitudinii active sau pasive în cadrul procedurilor pendente, iar nu consecința unei opțiuni a legiuitorului, transpusă în norma procedurală, care să poată fi supusă controlului de constituționalitate.

Însă, ceea ce este susceptibil de a fi controlat și sancționat de către Curtea Constituțională este, așa cum am arătat în prealabil, opțiunea legiuitorului de a refuza accesul la calea de atac a contestației participanților la procesul penal, cu consecința limitării accesului la justiție și la exercitarea unei căi de atac, precum și a dreptului la apărare, garanții ale dreptului la un proces echitabil, prin introducerea unor condiții care, prin ele însele, aduc atingere substanței dreptului, lipsindu-l de efectivitate.

Judecător,

Daniel Marius Morar

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

Având în vedere statutul juridic al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații — ANCOM, respectiv de autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar,

luând în considerare necesitatea revizuirii modalității de desemnare a conducerii ANCOM în scopul corelării cu statutul juridic al instituției, respectiv numirea președintelui și a vicepreședinților, pe baza propunerii Guvernului, de către cele două camere ale Parlamentului reunite în ședință comună, cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți,

reținându-se faptul că această modalitate de desemnare a conducerii ANCOM conferă garanțiile necesare de independență, coerență și stabilitate pentru îndeplinirea obiectivelor acestei instituții,

ținând cont de faptul că neadoptarea măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență va genera efecte negative, concretizate în disfuncționalități ale activității ANCOM,

în considerarea faptului că acestea constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Articolul 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 19 martie 2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Conducerea ANCOM este asigurată de un președinte și 2 vicepreședinți, numiți pe baza propunerii Guvernului de către cele două camere ale Parlamentului, reunite în ședință comună, cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți.”

2. După alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Propunerile nominalizează candidații pentru funcțiile prevăzute la alin. (1) și se înaintează birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, în termen de 30 zile de la data vacantării funcțiilor.”

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

p. Ministrul afacerilor externe,

Monica-Dorina Gheorghiuță,

secretar de stat

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Bogdan Mănoiu,

secretar de stat

București, 27 aprilie 2017.

Nr. 33.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de prefect al judeţului Neamţ de către domnul Panaite Vasile

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (21) şi ale art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Panaite Vasile exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de prefect al judeţului Neamţ.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

Bucureşti, 27 aprilie 2017.
Nr. 261.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE**privind numirea domnului Tudor Vesa în funcţia de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

În temeiul art. 15 lit. d) şi al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea şi funcţionarea Guvernului României şi a ministerelor, cu modificările şi completările ulterioare, şi al art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările şi completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Tudor Vesa se numeşte în funcţia de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

Bucureşti, 28 aprilie 2017.
Nr. 376.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Andra Cristina Croitoru
din funcția de secretar de stat al Agenției Naționale
pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul muncii și justiției sociale, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 23¹ alin. (1) din Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Andra Cristina Croitoru se eliberează din funcția de secretar de stat al Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioac

București, 2 mai 2017.

Nr. 377.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Aurelia GrațIELA Drăghici
în funcția de secretar de stat al Agenției Naționale
pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul muncii și justiției sociale, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 23¹ alin. (1) din Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Aurelia GrațIELA Drăghici se numește în funcția de secretar de stat al Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioac

București, 2 mai 2017.

Nr. 378.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

privind transferul sau retragerea de la tranzacționare a valorilor mobiliare ale emitenților în cazul închiderii unui sistem alternativ de tranzacționare

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (1) și (2), precum și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 1 și art. 101—107 din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni pe piață și ale art. 1 și art. 139—156 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor din ședința Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 26 aprilie 2017,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. 1. — Prezentul regulament stabilește cadrul juridic aplicabil pentru transferul sau retragerea de la tranzacționare a valorilor mobiliare ale emitenților, în cazul închiderii unui sistem alternativ de tranzacționare, ca urmare a unei fuziuni a operatorului de sistem cu un alt operator de sistem sau ca urmare a unei hotărâri adoptate statutar de operatorul de sistem.

Art. 2. — (1) În situația încetării activității unui sistem alternativ de tranzacționare administrat de un operator de sistem, denumit în continuare OS1, ca efect al fuziunii respectivului operator de sistem cu un alt operator de sistem, emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare administrat de OS1 sunt transferați de drept în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare administrat de către operatorul de sistem absorbant/care rezultă în urma fuziunii, denumit în continuare OS2.

(2) Transferul emitenților de pe sistemul alternativ de tranzacționare administrat de OS1 pe sistemul alternativ de tranzacționare administrat de OS2, care presupune inclusiv transferul registrului acționarilor emitentului de la depozitarul central care realizează activități de decontare pentru operațiunile derulate pe sistemul alternativ de tranzacționare administrat de OS1, denumit în continuare DC1, la depozitarul central care realizează activități de decontare pentru operațiunile derulate pe sistemul alternativ de tranzacționare administrat de OS2, denumit în continuare DC2, se face potrivit calendarului stabilit de OS1 și OS2, în colaborare cu DC1 și DC2 și cu respectarea următoarelor etape:

a) ulterior comunicării către OS1, OS2, DC1 și DC2 de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., a deciziei de autorizare a modificării condițiilor avute în vedere la momentul autorizării OS2, ca urmare a operațiunilor de fuziune, OS1 informează emitenții prevăzuți la alin. (1), cu privire la respectiva decizie;

b) ulterior comunicării deciziei ASF prevăzute la lit. a), OS1 și OS2 stabilesc data de la care încetează tranzacționarea valorilor mobiliare pe sistemul alternativ de tranzacționare administrat de OS1, astfel încât transferul emitenților pe sistemul alternativ de tranzacționare administrat de OS2 să se realizeze potrivit alin. (1) până la data la care retragerea autorizației OS1 ca operator de sistem, de către ASF, intră în vigoare; OS1 ia măsuri astfel încât tranzacționarea pe sistemul alternativ a cărui activitate încetează în conformitate cu prevederile alin. (1), să înceteze începând cu cea de a doua zi lucrătoare ulterioară comunicării deciziei OS1 de încetare a tranzacționării, către participanții la piață și către investitori, prin postarea unui comunicat pe website-ul propriu, precum și către ASF, emitent, DC1 și DC2;

c) DC1 predă DC2 registrele acționarilor tuturor emitenților ale căror valori mobiliare sunt tranzacționate în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare, până cel târziu la data la care fuziunea produce efecte, pe bază de proces-verbal de predare-primire încheiat între DC1 și DC2, care va cuprinde pentru fiecare emitent datele și informațiile prevăzute la art. 62 alin. (1) și art. 65 din Regulamentul nr. 13/2005 privind autorizarea și funcționarea depozitarului central, caselor de compensare și contrapărților centrale, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 60/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și următoarele date și informații care vor fi comunicate și pe un suport electronic durabil, sub semnătură electronică, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată:

- (i) numărul total de valori mobiliare, defalcat în numărul de valori mobiliare libere de sarcini și numărul de valori mobiliare restricționate;
- (ii) structura sintetică actualizată a acționarilor fiecărui emitent;
- (iii) bazele de date cuprinzând datele de identificare ale acționarilor, precum și deținerile acestora la data predării registrului, cu menționarea distinctă a deținerilor restricționate și a celor cu sarcini;
- (iv) documentele care au stat la baza operațiunilor de înregistrare a restricțiilor și sarcinilor asupra deținerilor;

d) în cazul emitenților care distribuie dividende prin intermediul DC1, DC1 restituie sumele nedistribuite ca dividende emitentului și transmite acestuia situația privind distribuirea dividendelor;

e) emitenții au obligația ca cel târziu până la data la care fuziunea produce efecte să încheie cu DC2 contract de prestări servicii de registru, în conformitate cu prevederile art. 146 alin. (4) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare;

f) prin procesele-verbale de predare-primire, DC1 certifică integritatea datelor și informațiilor puse la dispoziția DC2, care va fi în continuare responsabil de integritatea și confidențialitatea datelor primite;

g) DC2 transmite emitentului preluat în evidența sa copie a procesului-verbal de predare-primire menționat la lit. c).

Art. 3. — (1) Organele competente ale emitenților prevăzuți la art. 2 alin. (1) au obligația includerii pe ordinea de zi a unei ședințe a adunării generale extraordinare a acționarilor adoptarea unei hotărâri cu privire la:

a) tranzacționarea în continuare a valorilor mobiliare în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare administrat de OS2/tranzacționarea în cadrul unui alt sistem alternativ de tranzacționare aprobat potrivit Legii nr. 297/2004, cu modificările

și completările ulterioare, și a reglementărilor emise în aplicarea acesteia; sau

b) retragerea valorilor mobiliare de la tranzacționare, cu respectarea dreptului acționarilor de a se retrage din societate.

(2) Organele competente ale emitenților efectuează demersurile necesare pentru ca ședința adunării generale extraordinare a acționarilor prevăzută la alin. (1) să se desfășoare cel târziu până la scurgerea unui termen de maximum 90 de zile de la data de la care fuziunea dintre operatorii de sistem produce efecte.

(3) Organele competente ale emitenților vor întocmi și pune la dispoziția acționarilor un raport cuprinzând prezentarea sistemelor alternative de tranzacționare pe care pot fi tranzacționate valorile mobiliare ale emitenților, potrivit alin. (1) lit. a).

Art. 4. — (1) În termen de 30 de zile de la data adunării generale extraordinare a acționarilor care a hotărât tranzacționarea în continuare/tranzacționarea în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. a), emitentul depune la operatorul de sistem care administrează respectivul sistem alternativ de tranzacționare o cerere privind tranzacționarea în continuare/tranzacționare în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare.

(2) Operatorul de sistem transmite emitentului acordul/respingerea cererii privind tranzacționarea în continuare/tranzacționarea în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare, în termen de 7 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de către emitent.

Art. 5. — Valorile mobiliare ale emitenților prevăzuți la art. 2 alin. (1) sunt retrase de la tranzacționarea pe sistemul alternativ de tranzacționare administrat de OS2, cu respectarea corespunzătoare a art. 6—10 și cu acordarea dreptului de retragere din societate al acționarilor care nu sunt de acord cu retragerea de la tranzacționare, în următoarele situații:

a) adunarea generală extraordinară a acționarilor prevăzută la art. 3 aprobă inițierea demersurilor privind retragerea valorilor mobiliare de la tranzacționare, în conformitate cu art. 3 alin. (1) lit. b);

b) operatorul de sistem respinge tranzacționarea în continuare/tranzacționare în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare administrat de acesta;

c) adunarea generală extraordinară a acționarilor se desfășoară în termenul prevăzut la art. 3 alin. (2), dar fără a fi îndeplinite condițiile legale sau statutare de cvorum sau nu se adopta o hotărâre din cauza neîndeplinirii condițiilor legale sau statutare privind adoptarea unei hotărâri;

d) adunarea generală extraordinară a acționarilor nu este convocată astfel încât să se desfășoare în termenul prevăzut la art. 3 alin. (2).

Art. 6. — (1) În termen de 7 zile lucrătoare de la producerea evenimentelor prevăzute la art. 5 lit. a)—c), respectiv de la încheierea termenului prevăzut la art. 5 lit. d), organele competente ale emitenților care au fost transferați pe sistemul alternativ de tranzacționare administrat de OS2 au obligația să numească un evaluator autorizat independent înregistrat la A.S.F., care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 87 alin. (4) lit. d) pct. (ii) subpct. 3 din Regulamentul nr. 1/2006 privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006, cu modificările și completările ulterioare, în vederea întocmirii unui raport de evaluare cu privire la prețul de acțiune care urmează a fi achitat în cazul retragerii acționarilor din cadrul emitentului. Prețul nu poate fi mai mic decât valoarea de piață stabilită în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

(2) Costurile generate de întocmirea raportului prevăzut la alin. (1) se suportă de către emitentul în cauză. Evaluatorul independent efectuează demersurile necesare în vederea

finalizării raportului privind prețul în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la desemnare.

(3) Au dreptul de a se retrage din societate potrivit art. 5 acționarii existenți în registrul acționarilor la data de identificare, stabilită după cum urmează:

a) în situația prevăzută la art. 5 lit. a), la data de înregistrare stabilită de adunarea generală extraordinară a acționarilor, care va fi ulterioară acesteia cu cel puțin 10 zile lucrătoare, dar nu mai mult de 15 zile lucrătoare;

b) în situațiile prevăzute la art. 5 lit. b)—c), în a 10-a zi lucrătoare ulterioară producerii evenimentului respectiv;

c) în situația prevăzută la art. 5 lit. d), în a 10-a zi lucrătoare de la încheierea termenului de 90 de zile prevăzut la art. 3 alin. (2).

(4) Acționarii prevăzuți la alin. (3) pot solicita retragerea din societate, în termen de 45 de zile de la data publicării raportului prevăzut la art. 8 alin. (1) lit. c), prin transmiterea în scris către emitent a unei solicitări în acest sens. În cadrul respectivei solicitări se precizează și modalitatea prin care se dorește efectuarea plății, cu respectarea modului de plată stabilit conform prevederilor art. 106¹ din Regulamentul nr. 1/2006, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) Emitentul achită acționarilor care solicită retragerea contravaloarea acțiunilor, la data stabilită de emitent, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la expirarea termenului de exercitare a dreptului de retragere.

(2) Emitentul are obligația ca, în termen de 24 de ore de la primirea unei cereri de retragere din societate a unui acționar, să solicite depozitarului central efectuarea demersurilor pentru blocarea acțiunilor respectivului acționar. Plata prevăzută la alin. (1) se face de către emitent, în baza confirmării primite de la depozitarul central cu privire la blocarea acțiunilor.

(3) Prevederile referitoare la transferul direct se aplică corespunzător și în cazul transferului dreptului de proprietate de la acționarii care și-au exercitat dreptul de retragere din societate. Emitentul are obligația să solicite depozitarului central înregistrarea transferului direct în termen de 3 zile lucrătoare de la data efectuării plății către acționar.

(4) Costurile generate de operațiunile prevăzute la alin. (1)—(3) se suportă de emitent.

Art. 8. — (1) Emitentul are obligația să întocmească și să transmită operatorului de sistem și ASF rapoarte curente, fără întârziere, dar nu mai târziu de 24 de ore de la producerea sau luarea la cunoștință a următoarelor operațiuni:

a) evenimentele prevăzute la art. 5 lit. a)—c) sau încheierea termenului prevăzut la art. 5 lit. d); în cazul evenimentelor prevăzute la art. 5 lit. b)—c), respectiv a încheierii termenului prevăzut la art. 5 lit. d), emitentul are obligația să precizeze și data calendaristică calculată potrivit art. 6 alin. (3), care reprezintă data de identificare;

b) numirea evaluatorului autorizat independent, în conformitate cu art. 6 alin. (1); raportul va cuprinde și numele evaluatorului;

c) stabilirea de către evaluatorul autorizat independent a prețului acțiunilor ce urmează a fi plătit acționarilor care solicită retragerea din societate. Raportul va cuprinde și modalitățile prin care acționarii pot consulta raportul întocmit de evaluatorul desemnat, prețul pentru o acțiune determinat de evaluatorul desemnat, perioada în care se pot depune cererile de retragere din societate, precum și data la care se va achita contravaloarea acțiunilor deținute de acționarii care și-au exercitat dreptul de retragere din societate;

d) încheierea perioadei de depunere a cererilor de retragere din societate. Raportul va cuprinde și precizări privind numărul acționarilor, respectiv numărul acțiunilor pentru care s-a exercitat dreptul de retragere din societate;

e) finalizarea plăților către acționarii retrași din societate a contravalorii acțiunilor deținute, respectiv finalizarea procedurii de retragere a acționarilor din societate.

(2) În cazul evenimentelor prevăzute la alin. (1) lit. a), emitentul va publica raportul curent și în cel puțin două cotidiane de circulație națională. Dacă societatea dispune de o pagină web proprie, rapoartele vor fi publicate și pe această pagină.

Art. 9. — În situațiile prevăzute la art. 5, retragerea de la tranzacționare, respectiv radierea din evidențele A.S.F. se realizează de către A.S.F. ulterior finalizării plăților către acționarii retrași din societate a contravalorii acțiunilor deținute și a finalizării procedurii de retragere a acționarilor din societate, respectiv ulterior primirii confirmării din partea depozitarului central cu privire la efectuarea transferurilor directe aferente tuturor cererilor de retragere primite și achitate de un emitent.

Art. 10. — În cazul emitenților prevăzuți la art. 2 alin. (1) ale căror acțiuni au fost tranzacționate în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare administrat de OS1, dreptul acționarilor de a se retrage din societate nu se aplică în situația în care valorile mobiliare se admit la tranzacționare pe o piață reglementată. Admiterea la tranzacționare pe piața reglementată se face cu respectarea condițiilor de admitere pe o piață reglementată.

Art. 11. — (1) În cazul în care, anterior datei la care fuziunea produce efecte, emitentul a hotărât în adunarea generală extraordinară a acționarilor ca valorile mobiliare să fie tranzacționate în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare administrat de operatorul de sistem prevăzut la art. 3 și acesta respinge admiterea la tranzacționare în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare, anterior datei de la care fuziunea produce efecte, valorile mobiliare ale emitentului preluat potrivit art. 2 alin. (1) vor fi retrase de la tranzacționare cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 5, caz în care termenul de 7 zile fuziune prevăzut la art. 6 alin. (1) curge de la data la care fuziunea produce efecte, iar data de identificare prevăzută la art. 6 alin. (3) lit. b) se consideră a fi a 10-a zi lucrătoare ulterioară datei la care fuziunea produce efecte.

(2) Prevederile art. 3—9 nu se aplică în următoarele situații:

a) adunarea generală extraordinară a acționarilor emitentului ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare administrat de OS1 a hotărât, anterior datei de la care fuziunea produce efecte, tranzacționarea în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare administrat de operatorul de sistem prevăzut la art. 3 și acest din urmă operator de sistem și-a dat acordul cu privire la respectiva tranzacționare;

b) emitentul se află în procedură de lichidare, anterior datei de la care fuziunea produce efecte.

(3) În cazul în care, anterior datei de la care fuziunea produce efecte, emitentul a hotărât în adunarea generală extraordinară a acționarilor ca valorile mobiliare să nu se tranzacționeze în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare prevăzut la art. 3 și, pe cale de consecință, să fie retrase de la tranzacționare, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 87 alin. (4) lit. d) din Regulamentul nr. 1/2006, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006, cu modificările și completările ulterioare, și emitentul nu desfășoară, ulterior datei de la care fuziunea produce efecte o nouă adunare generală extraordinară a acționarilor în conformitate cu art. 3 se aplică în mod corespunzător prevederile art. 5 lit. d), respectiv art. 6 alin. (3) lit. c).

(4) În cazul în care, anterior datei de la care fuziunea produce efecte, emitentul transferat pe sistemul alternativ de

tranzacționare administrat de OS2 a hotărât ca valorile mobiliare să fie retrase de la tranzacționare, în conformitate cu art. 87 alin. (4) lit. d) din Regulamentul nr. 1/2006, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006, cu modificările și completările ulterioare, retragerea de la tranzacționare se realizează în conformitate cu prevederile articolului anterior menționat.

(5) În cazul în care emitentul transferat pe sistemul alternativ de tranzacționare administrat de OS2 se află în procedură de insolvență, procedura prevăzută la art. 3—9 se aplică ulterior încheierii procedurii de insolvență și reinsertiei debitorului în activitatea de afaceri, situație în care termenul de 90 de zile prevăzut la art. 3 alin. (2) curge de la data încheierii procedurii de insolvență și reinsertiei debitorului în activitatea de afaceri.

Art. 12. — OS2 are obligația modificării corespunzătoare a reglementărilor proprii, astfel încât societățile aflate în procedură de insolvență sau în lichidare, transferate potrivit art. 2 alin. (1), să poată fi tranzacționate în continuare până la data încheierii procedurii de insolvență și reinsertiei debitorului în activitatea de afaceri/până la data radierii de la ORC.

Art. 13. — (1) Prevederile art. 3—10 se aplică în mod corespunzător și în cazul în care adunarea generală extraordinară a unui operator de sistem hotărăște închiderea unui sistem alternativ de tranzacționare, fără a hotărâ, până la data închiderii respectivului sistem alternativ de tranzacționare fuziunea cu un alt operator de sistem, caz în care termenul prevăzut la art. 3, aplicabil în cazul emitenților ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare în cadrul respectivului sistem alternativ de tranzacționare este de 250 de zile și curge de la data hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor operatorului de sistem. În acest caz, prevederile art. 5—10 se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește retragerea de la tranzacționare a valorilor mobiliare ale emitenților anterior menționați, din cadrul sistemului alternativ de tranzacționare a cărui activitate încetează.

(2) În cazul în care emitentul se află în procedură de insolvență, procedura prevăzută la art. 3—9 se aplică ulterior încheierii procedurii de insolvență și reinsertiei debitorului în activitatea de afaceri, situație în care termenul de 250 de zile prevăzut la alin. (1) curge de la data încheierii procedurii de insolvență și reinsertiei debitorului în activitatea de afaceri.

(3) Prevederile art. 3—9 nu se aplică în situația în care emitentul se află în procedură de lichidare, anterior datei la care adunarea generală extraordinară a unui operator de sistem hotărăște închiderea unui sistem alternativ de tranzacționare, potrivit alin. (1).

Art. 14. — Activitatea pe sistemul alternativ de tranzacționare care se închide potrivit art. 13 sau ca urmare a unei fuziuni a operatorului de sistem cu un alt operator de sistem nu poate înceta mai devreme de data încetării activității de tranzacționare pe respectivul sistem alternativ de tranzacționare și de data retragerii autorizației respectivului sistem alternativ de tranzacționare.

Art. 15. — Nerespectarea prevederilor prezentului regulament se sancționează, după caz, potrivit dispozițiilor titlului VI din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață sau titlului X din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în Buletinul Autorității de Supraveghere Financiară, precum și pe site-ul acesteia și intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 27 aprilie 2017.
Nr. 2.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă**pentru modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 14/2006 privind transferul participanților între fondurile de pensii facultative, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 26/2006**

Având în vedere prevederile art. 71—73 din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 24 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 12.04.2017,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 14/2006 privind transferul participanților între fondurile de pensii facultative, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 26/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 27 octombrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (2), după litera b) se introduc două noi litere, literele c) și d), cu următorul cuprins:

„c) *semnătură biometrică* — semnătură olografă utilizată pe un suport informatic specializat care înregistrează date temporale, precum viteza și accelerația, presiunea cu care se semnează pe suportul informatic specializat, datele grafice ale semnăturii biometrice, unghiul și diferența de unghi utilizate la semnare;

d) *data solicitării/cererii transferului* — data la care documentația depusă este completă, conform cadrului legal aplicabil, și sunt îndeplinite condițiile de transfer.”

2. La articolul 4, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) a semnat un act de aderare pentru a deveni participant la fondul de pensii unde dorește să se transfere.”

3. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Administratorul noului fond de pensii facultative va pune la dispoziția administratorului fondului anterior de pensii facultative, în termen de maximum două zile lucrătoare de la data aderării, o copie a actului individual de aderare cu anexa semnată de către participant sau îi va transmite acestuia, în format electronic, actul de aderare semnat pe suport informatic specializat prin utilizarea semnăturii biometrice, însoțit de anexa semnată de participant.”

4. La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) În termen de maximum 5 zile calendaristice de la data primirii copiei actului individual de aderare și a anexei, în format fizic sau electronic, administratorul fondului anterior de pensii facultative are obligația, conform Legii și prezentei norme, de a efectua transferul de lichidități bănești către administratorul noului fond de pensii facultative.”

Art. II. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară

Mișu Negrițoiu

București, 13 aprilie 2017.

Nr. 13.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

